

Ressò

febrer 17

**Diada dels patrons de Vida Creixent
sants Simeó i Anna**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

L'evangeli de l'amistat

A quantes més persones es pugui estendre un pont d'amistat millor. No és pas una barrera per fer amistat el fet que l'altra persona sigui diferent de mi. I com que l'amistat és un veritable valor no ha de ser mai instrumentalitzada. Aquestes i altres coses molt interessants trobem en el tema 6.

L'exercici de l'amistat pot començar per nosaltres mateixos. Com diu Francesc Torralba en el seu llibret sobre l'amistat: "només qui és amic de si mateix pot ser amic dels altres, només qui té una relació de benvolença cap a si mateix, pot tenir-la envers els altres. Qui no és capaç de suportar-se a si mateix, no podrà suportar cap relació amical" (pg. 124).

Contra la indiferència i la insensibilitat que es dona tant en les relacions socials, el Papa Francesc ens ha dit: "La Paraula de Déu ens invita a reconèixer que som poble. Per ser evangelitzadors d'ànima fa falta desenvolupar **el gust espiritual d'estar a prop de la vida de la gent** fins

al punt de descobrir que això és font d'un goig superior... Redescobrir que Jesús ens vol prendre com instrument per arribar cada vegada més a prop del seu poble estimat" (Evangelii gaudium 268).

Apliquem aquest esperit amical al nostre entorn i a nivell general amb els grups i persones emigrants i les que cerquen refugi al nostre país.

Actitud amical se'ns està demanant, ho hem repetit en l'octavari per la unió de les Esglésies, en aquesta era ecumènica global. Un document excepcional, publicat per la comissió luteranocatòlica amb el títol "Del conflicte a la comunió", ens demana unes relacions amicals en la celebració dels 500 anys de l'inici de la reforma protestant. Interpreta d'una nova manera la història que de petits ens van ensenyar sobre les relacions entre protestants i catòlics.

Josep Hortet

Reflexió del Papa Francesc sobre l'ecumenisme

Després de celebrar la Setmana de Pregària per a la Unitat dels cristians ens unim al Papa en el nostre desig de pregar per la unitat. Que sapiguem trobar més allò que ens uneix que el que ens separa.

“Jesús és el compliment de les promeses divines perquè Ell és qui dóna a l'home l'Esperit Sant, l'“aigua viva” que sacia el nostre cor inquiet, assetegat de vida, d'amor, de llibertat, de pau: assetegat de Déu. Quantes vegades sentim, o hem sentit el nostre cor assetegat! Ho ha revelat Ell mateix a la dona samaritana, trobada prop del pou de Jacob, a la qual va dir: «Dóna'm aigua» (Jn 4,7). Aquestes mateixes paraules de Crist, adreçades a la Samaritana, han estat el tema de l'annual Setmana de pregària per la unitat dels cristians que avui s'acaba. Aquest vespre, amb els fidels de la diòcesi de Roma i amb els representants de les diverses Esglésies i Comunitats eclesials, ens reunirem a la Basílica de Sant Pau fora murs per pregar intensament al Senyor, per tal que reforci el nostre compromís per la plena unitat de tots els cristians. És dolent que els cristians estiguin dividits! Jesús ens vol units: un sol cos. Els nostres pecats, la història, ens han dividit i per això hem de pregar tant, perquè el mateix Esperit Sant ens uneixi altra vegada.”

Sant Pere del Vaticà, 25 de Gener de 2015

Feliç com un anís

Una vegada vaig sentir una mestra que referint-se a un infant, deia que era “més feliç que un anís”. No havia sentit mai aquella expressió i em va fer pensar en la simplicitat, en l'espontaneïtat, en la seva genuïna despreocupació, en la petitesa i els moments dolços en què viuen els infants si se senten estimats i segurs.

La felicitat no es viu de la mateixa manera en totes les etapes i circumstàncies de la vida, de vegades molt dures. S'adapta i es transforma, i sempre roman en la certesa personal. Com adults tendim a qüestionar-nos, a mirar de definir conceptes que sovint són abstractes i difícilment delimitables. La vida no és una línia recta, ni tan sols un cercle perfectament rodó i tancat. La vida és un seguit de corbes, giravoltes, camins que a vegades ens fan avançar i d'altres tirar enrere i, en conseqüència podem dir que no existeix manual de la felicitat donat que aquesta no és quantificable ni mesurable ni es pot predeterminedar. La felicitat com a terme i fita de la humanitat és un abstracte difícilment describable, un sentiment, una plenitud de vida que cada persona descobreix des del seu ser.

La felicitat neix dins nostre, tot i que ens entestem a caure en l'error de cercar-la en l'èxit professional, en la família perfecte, en béns materials, en el reconeixement dels altres, etc. El model social de felicitat és la màscara que sovint utilitzem de cara en fora, la que ens “imposa” la societat del moment i que reproduïm mimèticament, però que si ens el qüestionem, sovint trobarem buit de valors, de contingut i, alhora ple d'emocions que ens fan sentir bé aparentment però no de veritat.

La felicitat és un estat d'ànim que afecta el nostre ésser, la nostra manera de ser i d'encarar la vida. La felicitat no és estàtica, sinó dinàmica, creix amb tu i amb les teves experiències, en com les vius i com les comparteixes, perquè és un dinamisme que et fa ser amb els altres, que es viu enmig de les petites coses de la vida quotidiana.

La felicitat és estimar des del que som, la netedat de cor, la coherència personal, la noblesa en l'actitud, la proximitat en el fer... i sorgeix quan exercim la nostra llibertat sense ferir la felicitat de l'altre perquè el reconeixem i busquem el seu bé.

La felicitat no es ven ni es compra en cap botiga, se cerca i es conrea des de l'honestedat, des del no fer el que no volem, des de la veritat, des de l'alegria, el sentit de la vida, des de l'acceptació de qui som i com som que a vegades comporta allunyar-nos de la imatge que tenim de nosaltres mateixos.

Cadascú té la seva pròpia definició de felicitat que neix del cor, de la serenor d'esperit, del saber que la vida és una passa i una altra que no fas sol sinó amb els altres, amb els més propers i amb la resta de la humanitat. Com diu Flavia Company en la novel·la “Haru”: “cada dia és una vida sencera” i cada dia el despertem cercant sentir-nos bé.

Qui de debò està tranquil amb si mateix sent aquest benestar interior que podem anomenar de moltes maneres. Podríem dir que hi ha tantes definicions de felicitat com persones, o expressat d'una altra manera, sols hi ha una felicitat, aquella que cadascú de nosaltres reconeix com a tal.

Anna-Bel Carbonell Rios

El bisbe Jaume

“...Quan arribi l'hora (del traspàs), no penso trucar a la porta al·legant que he estat bisbe; si ens hi trobem amb algú d'aquí, que no ho retregui creient-fent-me un bé. Espero entrar per la meva condició de fill. Els fills tenen sempre la porta de casa oberta...” Així s'acomiadava en retirar-se com a bisbe de Girona (2001), Mn Camprodon. Era un home senzill, bo, calmat, impregnat d'aquella saviesa evangèlica que dóna serenor i llibertat. Conten de Josep Pla, que sortint d'una visita al bisbe Jaume, li va dir al que l'acompanyava: “Aquest home s'ho creu!” Si, realment s'ho creia, era un home de fe. Tot i venir d'arrels tradicionals, de la Plana de Vic, segurament els seus anys d'estudis catequètics a París li contagiaren

aquest aire obert, modern, lliure, evangèlic.

En una ocasió, parlant amb els universitaris de Girona sobre al Concili Tarraconense (1996), els deia: “No espereu ordres de dalt, mireu què podeu fer i apliqueu el Concili vosaltres mateixos”... I també els va dir: “Potser d'aquí a uns anys el Concili estarà en una prestatgeria, però l'Evangelí continuarà”[1]. El recordo rient pels descosits i fent xerinxola en un dinar amb els frares caputxins a Arenys de Mar. Fra Crispí, que feia jocs de mans, li acabava de “robar” l'anell sense que ell s'adonés... Un home que es feia estimar.

Catalunya Franciscana, Fra Josep Manuel Vallejo

[1] Ho recorda Míriam Díez a Catalunya Cristiana n° 1945 (gener 2017), p.11

Resum de la 84ª Reunió Interdiocesana del dia 10 de gener del 2017

Van ser-hi presents totes les diòcesis, amb l'excepció de Lleida per caiguda d'en Xavier; algun coordinador no hi va poder participar i va estar representat per membres de la coordinadora.

Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia. Vam començar a les 10 del matí amb un sentit record de la nostra estimada Elena, que tant havia treballat per a aquestes reunions.

Es va comentar la situació de les diòcesis i els actes que porten a terme. Varem seguir amb les reflexions sobre els temes de renovació i rejueniment, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar pel Moviment. També la renovació dels nostres grups amb persones més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i propostes. El paper dels rectors per aconseguir la formació de nous grups. És un tema que ens preocupa i ens demana intensificar el treball d'apostolat per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat. Sobre el temari del curs actual, van haver-hi diversitat d'opinions, majoritàriament que era dens i amb un llenguatge reiteratiu i de difícil comprensió. El consiliari interdiocesà va comentar que això demanava més treball als consiliaris i animadors per a fer ressaltar el que de bo té el temari per als laics.

S'ha preparat un text en format llibret amb el títol "**Amistat-Espiritualitat-Apostolat**", en substitució de "Que cal saber de Vida

Creixent" i d'uns temes introductoris, que serviran per treballar-los en els nous grups. Explica els tres pilars del nostre Moviment i també les petites comunitats que són els nostres grups. Amb informació de la història i dinàmica del Moviment.

Estan a la disposició de les diòcesis els llibrets de la col·lecció Paraules "La vida espiritual".

Trobada interdiocesana a Solsona el dia 9 de maig del 2017. El coordinador diocesà va presentar un disseny de tota la jornada. Començant amb l'arribada al pavelló polivalent i un petit esmorzar a partir d'2/4 de 10. A partir de 2/4 d'11 benvinguda i petits parlaments. Després a 1/4 de 12 anada a la catedral amb guies o en 3 autobusos per als que ho necessitin. D'1/4 d'1 a 3/4 d'1 explicació històrica de la catedral i a 3/4 d'1 Eucaristia. Un cop acabada, tornada al pavelló polivalent per dinar, a peu o amb els autobusos per als que ho necessitin. A les 3h dinar de germanor. A partir de les 5 hora dels adéus. **Important, els tiquets del viatge i del dinar serviran també per als bancs de l'església.**

Es va fer l'explicació de la pàgina web de Vida Ascendente amb una base de dades, distribuïda per a totes les diòcesis d'Espanya, agrupades per zones geogràfiques. Catalunya i Les Illes (Mallorca i Menorca) en formen una. Cada bisbat serà responsable de les dades de la seva diòcesi, només ells podran entrar o treure dades del seu bisbat. Cada diòcesi tindrà un equip que recollirà i introduirà les dades amb una clau personal per a cada una. En

Col·laboracions

Vicenç posa a disposició de les diòcesis un equip d'ajuda per als que ho necessitin. Aquesta proposta l'ha desenvolupat Vicenç Quinquilla per encàrrec de la Comissió permanent de Vida Ascendente.

Per al curs 2017-2018, Mn. Joan Bajo ha preparat el temari que te per títol "Primavera en la tardor de la vida". Ens va fer un petit tast del contingut i el perquè i la motivació del tema escollit. Es va entregar una còpia del temari a cada diòcesi.

A continuació Enric Vendrell, Director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, ens va donar una molt completa informació sobre "La diversitat religiosa a Catalunya".

De catòlica a la diversitat (13 religions), el canvi s'ha produït en un temps curt (20 anys). Ara vivim aquestes diferències religioses i culturals, des de l'administració, l'escola, la sanitat, esports, etc... A tots nivells. El govern ha fet un mapa de les religions (centres de culte) i un baròmetre de la religiositat (persones) i enquestes per veure'n l'evolució. A la vegada s'ha produït el fenomen de la secularització, el 45% de la població es declara no creient.

Els creients ho són més culturalment que teològicament. El govern empara el dret a la llibertat religiosa. En paraules de Francesc Torralba, hi ha dos possibilitats per tractar aquesta problemàtica: una, tenir i viure en grups separats deixant el problema per a més endavant. Dos, trobades de coneixement i col·laboració per convida millor. Tenir molt en compte la gent que busca només el que ens separa. Amb la informació rebuda tots nosaltres hem de treballar per la pau i la convivència.

Tot seguit l'Eucaristia concelebrada pels consiliaris presents i presidida per Mn. Josep Mulet.

Després un dinar de germanor i amicitat, no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball, col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb il·lusió, esperança i estimació.

Gràcies a tots per la vostra estimació i dedicació i fins la propera.

La propera reunió interdiocesana serà el dia 4 d'abril del 2017; us hi esperem a tots.

Vida Ascendente - Comisión Permanente

18 y 19 de Enero de 2017 - Esclavas del Sagrado Corazón de Jesús

PROGRAMA DE LAS JORNADAS

- 1.- ORACIÓN
- 2.- APROBACIÓN DEL ACTA ANTERIOR
- 3.- INFORME DEL PRESIDENTE
- 4.- INFORME DEL CONSILIARIO
- 5.- INFORME DE LOS COORDINADORES INTERDIOCESANOS
Aportación de los hechos y propuestas más significativas
Acciones a realizar (caso de ser necesario)
- 6.- DESARROLLO DEL CURSO 2016 - 2017
 - 6.1.- Valoración. Encuentro de Animadores
 - 6.2.- Temario del Curso 2.017 – 2018.
 - 6.3.- Encuentro de Presidentes 29 y 30 de marzo 2.017
 - 6.4.- Difusión del Movimiento
 - 6.5.- Pastoral del Mayor
 - 6.6.- Fechas para los años 2017 y 2018
- 7.- VARIOS
 - 7.1.- Foro de Laicos
 - 7.2.- VMI.
 - 7.3.- Pagina WEB
- 8.- PUBLICACIONES
 - 8.1.- Revista
 - 8.2.- Guiones, nuevas ediciones
- 9.- TESORERIA
- 10.- RUEGOS Y PREGUNTAS.

Taltavull presideix la missa d'aniversari de Rosa Deulofeu

Un any més la celebració d'una eucaristia recorda l'aniversari de la mort de **Rosa Deulofeu**, laica de Barcelona actualment en procés de beatificació i declarada Serventa de Déu. Aquest any la celebració la presideix el bisbe auxiliar de Barcelona **Sebastià Taltavull**, amb qui va col·laborar estretament en el Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut.

La missa es va fer el dilluns dia 9 de gener a les set de la tarda a la Parròquia de Sant Agustí, on es va fer el funeral ara fa 13 anys.

Des de poc després de la seva mort l'Associació Rosa Deulofeu promou la causa de beatificació per la seva manera exemplar a ajudar i propagar el missatge cristià entre els joves.

Deulofeu es va dedicar a l'educació en el lleure, a la formació de monitors i directores i a la pastoral de joventut. Va ser delegada de pastoral de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona durant deu anys fins la seva mort el 2004, quan tenia 44 anys. També va col·laborar i va formar part de nombroses entitats com el Moviment de Centres d'Esplai Cristians, Escola de l'Esplai, Cursos de Cristiandat, Moviment Cristià de Joves, Fundació Escola Cristiana de Catalunya, o Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Va ser membre del Concili Provincial Tarraconense de 1995.

L'Arquebisbat de Barcelona va obrir una causa de beatificació el 2009.

Cada any, en l'aniversari del seu funeral, els familiars i amics de la Rosa celebren una eucaristia organitzada per l'Associació Rosa Deulofeu per ajuda a mantenir viva la seva memòria.

Catalunya Cristiana

Aturar-se. Cicle A. Consciència esgarriada

Dos mil anys abans de l'era cristiana, en la majestuositat de la muntanya del Sinaí i amb sonoritat dels elements de la naturalesa, trons i llamps, enmig dels núvols, el Creador lliurà a Moisès la Llei que tota criatura porta en el seu esperit.

Els guies religiosos del poble de Déu, de la Llei, en feren un volum amb les "mil millors lleis". Resultat? Formació de consciències desencaminades!

Fa dos mil anys, Jesucrist, també des de la muntanya de les benaurances, posà els punts sobre les is. Bona falta ens fa!

No he vingut pas a desautoritzar la Llei, sinó a completar-la. I començà dient-nos qui són els verdaderament "*feliços*" i que hem de ser "*llum i sal*" d'aquesta ensopida humanitat. No n'hi ha prou amb els "*mínims*" de la Llei. I encara els rebaixem afegint-hi coses especials quan ens convé; però... Jesucrist no escurça la Llei. La prolonga. Els antics deien: "*No matis*"; doncs jo us dic: **No t'enfadis amb el teu germà. I abans d'anar a l'altar, fes les paus amb ell.** S'ha dit: "*No facis juraments*". Us dic: **Digueu senzillament sí, quan és sí; no quan és no.**

Ha arribat l'hora d'acabar amb els nostres "peròs tradicionalistes".

¿Jesucrist demana molt? Potser. Però a poc a poc veurem que Ell ens va tornant el nostre vertader perfil; el rostre cristià i humà.

Mn. Pere - diaca

Primera part

Anselm Grün. Nascut el 14 de gener de 1945 a la Baixa Francònia, és un monjo i sacerdot alemany, doctor en teologia, famós per unir l'espiritualitat cristiana amb la psicologia moderna. Resideix al monestir benedictí de Münsterschwarzach. És autor de més de 300 llibres. A més va estudiar ciències empresarials i és avui l'encarregat d'assumptes financers de l'abadia. A més dels seus llibres i xerrades sobre les necessitats i preguntes de l'ésser humà, dicta cursos i conferències enfocades al món empresarial.

La majoria de la seva obra estan traduïdes a diversos idiomes, a Barcelona es poden aconseguir en diversos d'ells, a més d'en català i castellà. Jo utilitzaré la meua pròpia llista per comentar alguns breument (tranquils, no tots!). Segur que entre una dotzena, més o menys, podreu trobar el que millor us acompanyi, entre Claret, Paulinas i la Casa del Llibre. No són voluminosos, la mida habitual és el de butxaca i són interessants i amens. No dóna respostes tancades a les qüestions humanes, sinó que acompanya que cadascú pugui descobrir la seva.

Us recordo que les seleccions són sempre "personals", però espero que us ajudi.

- ***Un llarg i joïós camí: les claus de la meua vida.*** Claret, 2004. "Qui és aquest monjo que es va doctorar en teologia i va estudiar ciències empresarials i que, però, és capaç d'arribar al cor de la gent amb paraules senzilles? Heus aquí el més personal de tots els seus llibres".
- ***La saviesa del pelegrí.*** Claret, 2009. "El

cor inquiet és l'arrel del pelegrinatge. En totes les religions es dóna el fenomen: persones que es posen en camí cap a determinats llocs en els quals experimenten de manera especial la proximitat de Déu".

- ***La fe dels cristians.*** Sant Pau, 2007. "En un món en què les cultures viuen cada vegada més estretament reunides, torna a créixer en molts cristians l'interès per la pròpia fe. Es pregunten per l'essència de la fe cristiana, pels elements en comú, i per la diferència, entre cristians, budistes, jueus, hinduistes o musulmans".
- ***El seu amor sobre nosaltres.*** Narcea, 2000. "Per al creient la vida no és una simple successió de dies, sinó un continu acostar-se a la meta última i feliç que té reservada. Però mentre arriba aquest moment, necessita acomodar-se al model de l'evangeli per assemblar-se cada vegada més a Jesús, estar disponible i obert a les necessitats dels que l'envolten".
- ***Camins a través de la Depressió.*** Claret, 2016. "Fa mal dir que les depressions augmenten a la nostra societat. Segur que hi ha més d'una causa. Moltes persones creuen que se li demana massa, a la feina, a la família, en l'educació dels fills, en la superació de les dificultats de la vida ... En un món on gairebé tot sembla fàcil, l'esperit reacciona amb depressió a constatar que no tot depèn de la nostra voluntat.

Agenda 2017

Febrer

Dijous 2: Celebració de la Candelera

Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 12:30 del matí. Presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan Josep Omella. Obert ha tothom, us esperem.

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VI – L'EVANGELITZACIÓ DEL MÓN A TRAVÉS DE L'AMISTAT.

Dimarts 9: Trobada interdiocesana a Solsona. Tot el dia. Anirem informant.

TEMARI DEL CURS 2016-2017, "PAPER DELS LAICS EN L'ESGLÉSIA I EN EL MÓN" DE MONS. JAUME PUJOL, ARQUEBISBE DE TARRAGONA.

Març

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VII – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN L'EDUCACIÓ FAMILIAR.

Abril

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema VIII – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN LA VIDA PARROQUIAL.

Maig

Dijous 4: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – PARTICIPACIÓ DE LA GENT GRAN EN LA VIDA PÚBLICA.

CANDELERA 2017

XXIX DIADA DE LA GENT GRAN

Dijous 2 de febrer, a les 12:30 del matí
Basílica Parroquial de Sant Josep Oriol
(C/Diputació, entre Villarroi i Urgell)
Celebració eucarística presidida per
l'Emm. i Rvdm. **Mons. Joan Josep Omella**
Omella, Arquebisbe de Barcelona

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq. - Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN